

Pressi- ja teabeosakond

Euroopa Liidu Kohus
PRESSITEADE nr 7/20
Luxembourg, 28. jaanuar 2020

Kohtuotsus (kohtuasi C-122/18)
komisjon vs. Itaalia

Itaalia oleks pidanud tagama, et tema riigiasutused järgivad oma äritehingutes eraettevõtjatega maksetähtaega, mis ei ole pikem kui 30 või 60 päeva

Kohtuotsusega komisjon vs. Itaalia (hilinenud maksmise vastu võitlemise direktiiv) (C-122/18), mis on kuulutatud 28. jaanuaril 2020, **tuvastas** Euroopa Kohtu suurkoda, **et Itaalia on rikkunud** direktiivi 2011/7 hilinenud maksmisega võitlemise kohta äritehingute puhul¹, kuna see liikmesriik **ei ole taganud, et riigiasutused, kellel on nendes tehingutes võlgnevus, reaalselt järgivad** nimetatud direktiivi artikli 4 lõigetes 3 ja 4 kehtestatud **maksetähtaegu, mis ei ole pikemad kui 30 või 60 kalendripäeva**.

Arvestades Itaalia ettevõtjate ja ettevõtjate ühenduste esitatud arvukaid kaebusi selle peale, et Itaalia riigiasutused tasuvad eraettevõtjatega tehtavate äritehingute eest saadud arveid süstemaatiliselt ülemäära pika aja jooksul, esitas komisjon Euroopa Kohtule Itaalia vastu liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi.

Itaalia kaitses end väitega, et direktiiv 2011/7 paneb liikmesriikidele üksnes kohustuse tagada direktiivi ülevõtvates õigusnormides ja lepingutes, mis käsitlevad äritehinguid, milles võlgnik on mõni nende riigiasutus, nimetatud direktiivi artikli 4 lõigetele 3 ja 4 vastavad maksimaalsed maksetähtajad ning näha nende tähtaegade järgimata jätmise korral ette võlausaldajate õigus saada hilinenud maksmise eest viivist ja nõuda sissenõudmiskulude hüvitamist. Selle liikmesriigi sõnul ei nõua need sätted aga, et liikmesriigid tagaksid, et nende riigiasutused neid tähtaegu igas olukorras reaalselt järgivad.

Euroopa Kohus lükkas need argumendid kohe alguses tagasi, leides, et direktiivi 2011/7 artikli 4 lõiked 3 ja 4 panevad liikmesriikidele ühtlasi kohustuse tagada, et nende riigiasutused peavad selles ette nähtud maksetähtaegadest reaalselt kinni. Ta tõi nimelt esile, et arvestades suurt arvu **äritehinguid, mille puhul riigiasutus on ettevõtjatele võlgu**, nagu ka kulusid ja raskusi, mis neil **riigiasutuste hilinenud maksmise tõttu tekivad**, soovis liidu seadusandja panna liikmesriikidele tugevdatud kohustusi seoses ettevõtjate ja riigiasutuste vaheliste tehingutega.

Seejärel lükkas Euroopa Kohus tagasi Itaalia argumendi, mille kohaselt riigiasutused ei saa kaasa tuua selle liikmesriigi vastutust, mille asutused nad on, kui nad väljaspool avaliku võimu teostamist tegutsevad äritehingu raames (*iure privatorum*). Selline tõlgendus jätkaks nimelt soovitud toimest ilma direktiivi 2011/7, eriti selle artikli 4 lõiked 3 ja 4, mis panevad just nimelt **liikmesriikidele kohustuse tagada, et seal ette nähtud maksetähtaegadest peetakse tegelikult kinni äritehingutes, milles võlgnik on riigiasutus**.

Lõpuks rõhutas Euroopa Kohus, et isegi kui eeldada, et on tõendatud, et viimastel aastatel on paranemas olukord, mis on seotud riigiasutuste hilinenud tasumisega direktiiviga 2011/7 hõlmatud äritehingute eest, ei saa see asjaolu takistada Euroopa Kohtul tuvastamast, et Itaalia on rikkunud liidu õigusest tulenevaid kohustusi. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb selle hindamisel, kas liikmesriik on oma kohustusi rikkunud, tugineda **liikmesriigis valitsevale tegelikule**

¹Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta direktiiv hilinenud maksmisega võitlemise kohta äritehingute puhul (ELT 2011, L 48, lk 1).

olukorrale põhjendatud arvamuses määratud tähtaja lõpus, milleks käesoleval juhul oli 16. aprill 2017.

MÄRKUS: Liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi liikmesriigi vastu, kes ei täida liidu õigusest tulenevaid kohustusi, võivad esitada komisjon või teine liikmesriik. Kui Euroopa Kohus tuvastab rikkumise, peab asjassepuutuv liikmesriik täitma kohtuotsuse võimalikult kiiresti.

Kui komisjon leiab, et liikmesriik ei ole Euroopa Kohtu otsust täitnud, võib ta esitada uue hagi ja nõuda rahaliste sanktsioonide määramist. Kui komisjonile ei ole teatatud direktiivi ülevõtmise meetmetest, võib Euroopa Kohus komisjoni taotlusel määrata rahalised sanktsioonid juba esimeses kohtuotsuses.

Ajakirjandusele mõeldud mitteametlik dokument, mis ei ole Euroopa Kohtule siduv.

Otsuse [terviktekst](#) on CURIA veebileheküljel alates selle kuulutamise päevast.

Täiendavat teavet annab Gitte Stadler, ☎ (+352) 4303 3127.